

In de modder

Veel oude wijn in oude zakken
en maar zelden verhalen waarmee
je direct aan de slag kunt

Een greenkeeper staat zelden of nooit met zijn voeten in de modder. Of misschien moet ik zeggen: een goede greenkeeper staat zelden met de voetjes in de drab. In overdrachtelijke zin staan greenkeepers op dit moment namelijk wel degelijk in de modder. Er komen nogal wat uitdagingen op golfbaanbeheerders af. Uitdagingen die het speelveld toch wat ongewis maken. De Green Deal is een van de onderwerpen die dan meteen in het oog springen, maar zeker niet het enige. De ontwikkeling van de golfsport en het economische model achter golfbanen zijn andere belangrijke onderdelen. Als greenkeepers zou je snel het idee krijgen dat het alleen maar om de Green Deal gaat. Onzin, natuurlijk. Ik denk dat de gemiddelde baaneigenaar of clubvoorzitter meer grijze haren krijgt van de nog steeds magere economische resultaten van veel clubs dan van het mogelijk verdwijnen van gewasbescherming. Natuurlijk, het gaat allemaal wat beter en je zou kunnen redeneren dat de faillissementen van clubs in 2017 te wijten is aan de crisis die achter ons ligt. Maar is dat wel zo? Ik denk van niet; veel golfbanen staan er nog steeds mager voor en het is bijna een wonder te noemen dat golfbanen er over het algemeen nog zo goed uitzien. Persoonlijk loop ik een kleine 25 jaar in de golfwereld rond en ik snap nog steeds niet hoe mogelijk is om met een bedrag van 3 ton een terrein van 50, 60 of 70 hectaren 365 dagen per jaar in *top shape* te houden. Een compliment voor al die greenkeepers die daar dagelijks mee bezig zijn.

Waarom vertel ik dit nu allemaal? Eigenlijk omdat die constatering in principe de blauwdruk is voor dit vakblad, maar in mijn visie ook voor alles wat de NGA en andere brancheorganisaties voor greenkeepers doen. Het gaat om de praktijk. Op een zo hoog mogelijk niveau en zo goed mogelijk onderbouwd, maar nog steeds de praktijk. Misschien klinkt 'wetenschappelijk' wel interessanter, maar is een wetenschappelijke uiteenzetting vaak niet een excuus om met veel woorden weinig te zeggen? Eerlijk gezegd miste ik dit ook een beetje

Ik denk dat de gemiddelde baaneigenaar of clubvoorzitter meer grijze haren krijgt van de nog steeds magere economische resultaten van veel clubs dan van het mogelijk verdwijnen van gewasbescherming

op het afgelopen symposium van de Golfalliantie. Veel oude wijn in oude zakken en maar zelden verhalen waarmee je direct aan de slag kunt. Heel mooi om een aantal wetenschappelijke exercities in het programma op te nemen. Maar de mensen die het interesseert en die het kunnen snappen, weten het al omdat het oude koek was. En mensen die bijvoorbeeld vanuit baancommissies naar de materie kijken, snappen er waarschijnlijk geen hout van en als ze het al begrijpen, kunnen ze er niets mee doen. Volgens mij is het doel van zo'n bijeenkomst om mensen aan het denken te zetten en aan het werk. En dat miste ik.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-7199